

Βρυξέλλες, 15 Νοεμβρίου 2019
(OR. en)

14056/19

LIMITE

DROIPEN 181
COPEN 430
JAI 1185
CT 122
FREMP 163
SOC 745

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας: Προεδρία

Αποδέκτης: Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων / Συμβούλιο

αριθ. προηγ. εγγρ.: 13631/19

Θέμα: Σχέδιο συμπερασμάτων του Συμβουλίου για τα δικαιώματα των θυμάτων

1. Η ενίσχυση της προστασίας των δικαιωμάτων των θυμάτων εγκληματικών πράξεων περιλαμβάνεται στις προτεραιότητες του προγράμματος εργασίας της Προεδρίας. Στο θέμα αυτό αφιερώθηκε συζήτηση κατά τη διάρκεια γεύματος στη σύνοδο του Συμβουλίου ΔΕΥ (Δικαιοσύνη) που πραγματοποιήθηκε στις 7 Οκτωβρίου 2019 βάσει του εγγράφου προβληματισμού¹. Οι αντιπροσωπίες εξέφρασαν ικανοποίηση για την πρωτοβουλία της Προεδρίας να εξετασθεί η αντιμετώπιση του θέματος αυτού και να αναληφθεί περαιτέρω δράση σε αυτόν τον τομέα.
2. Ως περαιτέρω βήμα, η Προεδρία υπέβαλε σχέδιο συμπερασμάτων του Συμβουλίου², με σκοπό την ενίσχυση του υφιστάμενου πλαισίου της ΕΕ στον τομέα των δικαιωμάτων των θυμάτων, τη βελτίωση και την αποτελεσματικότερη εφαρμογή του, καθώς και την περαιτέρω ανάπτυξή του. Εν προκειμένω, το σχέδιο συμπερασμάτων του Συμβουλίου προσδιορίζει συγκεκριμένες δράσεις και πρωτοβουλίες που πρέπει να αναλάβουν και να αναπτύξουν η Επιτροπή και τα κράτη μέλη.

¹ 12401/19 + COR 1

² 12630/19

3. Το σχέδιο συμπερασμάτων του Συμβουλίου εξετάστηκε από την Ομάδα «Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις» στις 9 και 22 Οκτωβρίου 2019³. Το κείμενο του σχεδίου συμπερασμάτων του Συμβουλίου, όπως προέκυψε από τις δύο αυτές συνεδριάσεις λαμβανομένων επίσης υπόψη των γραπτών παρατηρήσεων που υπέβαλαν τα κράτη μέλη, κατόπιν σιωπηρής διαδικασίας⁴ υποβλήθηκε στην CATS κατά τη συνεδρίασή της στις 12 Νοεμβρίου 2019⁵. Οι αντιπροσωπίες επιβεβαίωσαν τη συμφωνία τους με το κείμενο του σχεδίου συμπερασμάτων του Συμβουλίου, ως έχει στο παράρτημα του παρόντος σημειώματος.
4. Η Προεδρία προτίθεται να υποβάλει το κείμενο του σχεδίου συμπερασμάτων του Συμβουλίου, ως έχει στο παράρτημα του παρόντος σημειώματος, στην Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων, κατά τη συνεδρίασή της στις 20 Νοεμβρίου 2019, και στο Συμβούλιο ΔΕΥ (Δικαιοσύνη), κατά τη σύνοδό του στις 3 Δεκεμβρίου 2019, προς έγκριση.
-

³ 13125/19

⁴ 13531/19

⁵ 13631/19

ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

Το Συμβούλιο

- υπενθυμίζοντας τη σημαντική πρόοδο που έχει επιτευχθεί όσον αφορά τη θέσπιση ολοκληρωμένου πλαισίου της ΕΕ στον τομέα των δικαιωμάτων των θυμάτων,
 - υπογραμμίζοντας τη σημασία της περαιτέρω ανάπτυξης αυτού του πλαισίου και της βελτίωσης της ομαλής και αποτελεσματικής εφαρμογής του, με τη συμμετοχή όλων των σχετικών ενδιαφερόμενων μερών,
- (1) ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙ το νέο στρατηγικό θεματολόγιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με το οποίο η προστασία των πολιτών και των ελευθεριών αποτελεί βασική προτεραιότητα της δράσης της Ένωσης για τα έτη 2019-2024. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επαναβεβαίωσε ότι η Ευρώπη πρέπει να είναι ένας χώρος όπου οι άνθρωποι αισθάνονται ελεύθεροι και ασφαλείς.
 - (2) ΣΗΜΕΙΩΝΕΙ με ικανοποίηση τις εργασίες της Επιτροπής τόσο για την περαιτέρω βελτίωση των δικαιωμάτων των θυμάτων όσο και για τον προσδιορισμό των κατάλληλων βελτιώσεων στον τομέα της πρόσβασης των θυμάτων σε αποζημίωση. Επιπλέον, το Συμβούλιο θεωρεί ότι η έκθεση με τίτλο «Ενίσχυση των δικαιωμάτων των θυμάτων: από την αποζημίωση έως την αποκατάσταση – Προς μια νέα στρατηγική της ΕΕ για τα δικαιώματα των θυμάτων για την περίοδο 2020-2025»⁶ αποτελεί καλή βάση για τις μελλοντικές εργασίες.
 - (3) ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ το σημαντικό έργο του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (FRA), ιδίως σε σχέση με την έρευνα και τις μελέτες για τον εντοπισμό και την εξάλειψη των ελλείψεων που σχετίζονται με τα δικαιώματα των θυμάτων, π.χ. το σύνολο των τεσσάρων εκθέσεων σχετικά με τη δικαιοσύνη για τα θύματα βίαιων εγκλημάτων, που δημοσιεύθηκαν τον Απρίλιο του 2019. Με βάση τις απόψεις που παρουσιάστηκαν στις προαναφερθείσες εκθέσεις, το Συμβούλιο θεωρεί ότι είναι προφανές ότι απαιτούνται μέτρα για τη βελτίωση της πρόσβασης των θυμάτων στη δικαιοσύνη και την αποζημίωση.

⁶ Η έκθεση περιέχεται στο 8629/19.

- (4) ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ τα προηγούμενα συμπεράσματα του Συμβουλίου για τα θύματα της τρομοκρατίας⁷ και για την πρόληψη και καταπολέμηση κάθε μορφής βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών, συμπεριλαμβανομένου του ακρωτηριασμού των γυναικείων γεννητικών οργάνων, που δημοσιεύθηκαν τον Μάιο του 2014⁸.
- (5) ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ τα απτά αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν μέσω των εργασιών που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της οριζόντιας εντολής του συντονιστή δράσης κατά της εμπορίας σε επίπεδο ΕΕ, σύμφωνα με το άρθρο 20 της οδηγίας της ΕΕ για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων –μεταξύ άλλων όσον αφορά την πρόσβαση στα δικαιώματα των θυμάτων εμπορίας ανθρώπων και την πραγμάτωσή τους– και σε σχέση με την ανακοίνωση του 2017 με τίτλο «Έκθεση σχετικά με τη συνέχεια που δόθηκε στη στρατηγική της ΕΕ για την εξάλειψη της εμπορίας ανθρώπων και για τον καθορισμό περαιτέρω συγκεκριμένων δράσεων».
- (6) ΘΕΩΡΕΙ ιδιαίτερα σημαντική τη συνέχιση και την επιτάχυνση των εργασιών για την ενίσχυση των δικαιωμάτων των θυμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για τον σκοπό αυτό, η αξιολόγηση της εφαρμογής των πλέον πρόσφατων νομικών πράξεων - όπως η οδηγία (ΕΕ) 2017/541 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας⁹, καθώς και η οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου¹⁰ - η οποία βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη, θα πρέπει να ολοκληρωθεί σύντομα. Το Συμβούλιο είναι της γνώμης ότι είναι δικαιολογημένο να αναπτύξει περαιτέρω την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα θύματα σύμφωνα με τις τελευταία σχετικά νομοθετικά κείμενα της ΕΕ και με γνώμονα τις ανάγκες και τα δικαιώματα των θυμάτων.
- (7) ΘΕΩΡΕΙ ότι η επιστροφή δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων στο θύμα, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1805 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης¹¹, αποτελεί σημαντικό μέσο για την αναγνώριση του θύματος.

⁷ 9719/18.

⁸ 9543/14.

⁹ ΕΕ L 88 της 31.3.2017, σ. 6.

¹⁰ ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 57.

¹¹ ΕΕ L 303 της 28.11.2018, σ. 1.

- (8) ΤΟΝΙΖΕΙ ότι είναι σημαντικό να ενισχυθεί η μετουσίωση των νομοθετημάτων για τα δικαιώματα των θυμάτων σε βέλτιστες πρακτικές στα κράτη μέλη. Είναι σημαντικό τα θύματα να αισθάνονται ότι τα δικαιώματά τους εφαρμόζονται στην πράξη και ανεξάρτητα από το κράτος μέλος στο οποίο έχει διαπραχθεί το έγκλημα. Η πρόσβαση των θυμάτων στα δικαιώματα πρέπει να διασφαλιστεί μέσω της αποτελεσματικότερης επικοινωνίας με τα θύματα με όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα. Επιπλέον, η κατάρτιση και η εμπειρογνωμοσύνη των ατόμων που επικοινωνούν με θύματα χρήζουν συνολικής και διαρκούς υποστήριξης.
- (9) ΤΟΝΙΖΕΙ τη σημασία της ενωσιακής χρηματοδότησης για την προώθηση των δικαιωμάτων των θυμάτων εγκληματικών πράξεων στα κράτη μέλη. Το Συμβούλιο θεωρεί ουσιώδους σημασίας να συμπεριληφθεί η δυνατότητα χρηματοδότησης δράσεων και πρωτοβουλιών που αποσκοπούν στη βελτίωση των δικαιωμάτων των θυμάτων στο πρόγραμμα «Δικαιοσύνη», στο πρόγραμμα «Δικαιώματα και αξίες» και στο Ταμείο Εσωτερικής Ασφάλειας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου της Ένωσης για την περίοδο 2021-2027.
- (10) ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι τα θέματα που σχετίζονται με τα δικαιώματα των θυμάτων είναι διοργανικά, διακυβερνητικά, πολυδιάστατα και απαιτούν συντονισμό. Κατά την ανάπτυξη του συντονισμού σε επίπεδο ΕΕ, πρέπει πρώτα να αξιολογηθούν οι εμπειρίες όσον αφορά τα καθήκοντα που σχετίζονται με τον συντονισμό και να ακολουθήσει τυχόν δημιουργία νέων δομών συντονισμού ή η τροποποίηση των υφιστάμενων καθηκόντων. Ειδικότερα, πρέπει να αποφευχθεί κάθε αλληλεπικάλυψη με υφιστάμενες εντολές και πλαίσια συντονισμού σε επίπεδο ΕΕ που έχουν θεσπιστεί βάσει του ενωσιακού δικαίου. Είναι σημαντικό να δραστηριοποιηθεί η ΕΕ στην προώθηση της διασυνοριακής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών. Ωστόσο, οι εθνικές δομές συντονισμού θα πρέπει να παραμείνουν υπό την αποκλειστική ευθύνη των κρατών μελών.
- (11) ΣΗΜΕΙΩΝΕΙ ότι, παρά τις σημαντικές προσπάθειες να διασφαλιστεί η εφαρμογή των κανόνων και ο σεβασμός των δικαιωμάτων στον κυβερνοχώρο, όλες οι μορφές κυβερνοεγκλημάτων και επιβλαβών συμπεριφορών στο διαδίκτυο εξακολουθούν να αυξάνονται, επιφέροντας την ανάγκη παροχής προστασίας σε θύματα που υφίστανται παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους, οικονομικές ζημιές, κλοπή ταυτότητας και προσβολή της φήμης τους διασυνοριακά.

- (12) ΘΕΩΡΕΙ ότι πρέπει να ενισχυθεί η συνεργασία τόσο σε ενωσιακό όσο και σε εθνικό επίπεδο. Η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και η αποτελεσματικότητά της πρέπει να αυξηθούν με χρήση των υφιστάμενων δικτύων της ΕΕ. Θα μπορούσε να εξεταστεί το ενδεχόμενο συνεργασίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Δικτύου για τα δικαιώματα των θυμάτων (εφεξής «ENVR»)¹² και άλλων σχετικών δικτύων της ΕΕ, όπως το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο¹³ και το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Πρόληψης του Εγκλήματος (εφεξής «EUCPN»)¹⁴. Επιπλέον, το Συμβούλιο θεωρεί ότι οι συνεδριάσεις των κεντρικών σημείων επαφής που προβλέπονται στην οδηγία για την αποζημίωση θα μπορούσαν να διοργανώνονται σε πιο τακτική βάση, για παράδειγμα σε συνδυασμό με τις συνεδριάσεις/δραστηριότητες του ENVR. Προκειμένου να αναγνωριστεί ρητά η οπτική γωνία των θυμάτων και να ενισχυθεί η υποστήριξη που τους παρέχεται, πρέπει να προωθηθούν ενεργά οι συμπράξεις με οργανώσεις και/ή άλλους φορείς που παρέχουν υπηρεσίες υποστήριξης σε θύματα.
- (13) ΘΕΩΡΕΙ ότι η αποζημίωση για ζημιές που προκαλούνται σε θύματα από εγκληματικές πράξεις ανήκει στα βασικά δικαιώματα των θυμάτων. Αντίθετα, η κύρια υποχρέωση για πραγματική αποζημίωση των θυμάτων βαρύνει τον δράστη. Στο εγγύς μέλλον θα πρέπει να καταβληθούν ιδιαίτερες προσπάθειες για τη βελτίωση της αποτελεσματικής πρόσβασης των θυμάτων σε κρατική αποζημίωση, όπως προβλέπεται από τις διατάξεις της οδηγίας για την αποζημίωση οι οποίες αφορούν τα εθνικά συστήματα αποζημίωσης. Με τον τρόπο αυτό θα βελτιωθεί ιδίως η κατάσταση των θυμάτων εκ προθέσεως βίαιων εγκλημάτων.

¹² Το ENVR ιδρύθηκε κατ' εφαρμογή των συμπερασμάτων του Συμβουλίου για τη θέσπιση Ατυπου Ευρωπαϊκού Δικτύου για τα δικαιώματα των θυμάτων, που εγκρίθηκαν τον Ιούνιο του 2016 (9997/16).

¹³ Απόφαση 2008/976/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το ευρωπαϊκό δικαστικό δίκτυο (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 130).

¹⁴ Απόφαση 2009/902/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για τη δημιουργία Ευρωπαϊκού Δικτύου Πρόληψης του Εγκλήματος (EUCPN) και για την κατάργηση της απόφασης 2001/427/ΔΕΥ (ΕΕ L 321 της 8.12.2009, σ. 44).

- (14) ΚΡΙΝΕΙ ότι, για να βελτιωθεί η πρόσβαση των θυμάτων σε αποζημίωση, θα πρέπει να εξεταστούν ενδεδειγμένα μέτρα. Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν την ενίσχυση της συνεργασίας σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο. Θα μπορούσε επίσης να εξεταστεί το ενδεχόμενο αναθεώρησης της οδηγίας για την αποζημίωση ανάλογα με το αποτέλεσμα της εν εξελίξει αξιολόγησης. Μέρος των πιθανών εργασιών αναθεώρησης θα πρέπει να είναι ο περαιτέρω προσδιορισμός των καθηκόντων των εθνικών σημείων επαφής. Επιπλέον, για να εξεταστούν μελλοντικές δράσεις στον τομέα της πρόσβασης των θυμάτων σε αποζημίωση, θα πρέπει να παρασχεθούν περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις δυσκολίες που ανέκυψαν κατά την εφαρμογή της οδηγίας για την αποζημίωση. Συμπληρωματικά, απαιτούνται περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τα εθνικά κριτήρια για την αποζημίωση και τους ορισμούς των εκ προθέσεως εγκλημάτων βίας στα κράτη μέλη.
- (15) ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΕΙ ότι, για την απλούστευση των συστημάτων κρατικής αποζημίωσης, καθώς και για να ληφθούν επαρκώς υπόψη οι διαφορές μεταξύ των κρατών μελών, η αποζημίωση πρέπει να παραμείνει χρηματική. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν ως στόχο να διασφαλίζουν ότι τα θύματα δεν θα υφίστανται δευτερογενή θυματοποίηση όταν ζητούν αποζημίωση, παρέχοντάς τους κατάλληλη στήριξη και προστασία. Το Συμβούλιο δεν θεωρεί δυνατή την εναρμόνιση των αποζημιώσεων και των συστημάτων κρατικής αποζημίωσης· ωστόσο, είναι δυνατόν να διερευνηθεί κατά πόσον θα μπορούσε, σε κάποιο βαθμό, να εναρμονιστεί ο ορισμός των θυμάτων που δικαιούνται κρατική αποζημίωση.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καλείται:

1. ΝΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΕΙ στρατηγική της ΕΕ για την περίοδο 2020-2024 σχετικά με τα δικαιώματα των θυμάτων. Η στρατηγική θα πρέπει να είναι ολοκληρωμένη και να καλύπτει όλα τα θύματα εγκληματικών πράξεων, με ιδιαίτερη έμφαση στα θύματα εγκλημάτων βίας. Θα πρέπει να περιλαμβάνει μια συστηματική προσέγγιση για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής πρόσβασης των θυμάτων στη δικαιοσύνη και την αποζημίωση.
2. ΝΑ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΒΕΙ στη στρατηγική τα ακόλουθα μέτρα: προώθηση βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τη βελτίωση της πρόσβασης των θυμάτων σε πληροφόρηση, υποστήριξη και προστασία, νέες πρακτικές πρωτοβουλίες για την κατάρτιση και συντονισμός και ενίσχυση των δραστηριοτήτων των υφιστάμενων δικτύων της ΕΕ, όπως το Ευρωπαϊκό Δίκτυο για τα δικαιώματα των θυμάτων και το δίκτυο των εθνικών σημείων επαφής που προβλέπονται από το άρθρο 16 της οδηγίας για την αποζημίωση. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή καλείται να αξιολογήσει τις δραστηριότητες και την αξία του ENVR και του δικτύου των εθνικών σημείων επαφής και να εκτιμήσει κατά πόσον ενδείκνυται η συγχώνευση αυτών των δύο δικτύων.
3. ΝΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙ το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο για τα δικαιώματα των θυμάτων στο πλαίσιο της προαναφερθείσας στρατηγικής. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στην αναθεώρηση των κανόνων της ΕΕ που αφορούν την αποζημίωση, όπως η οδηγία για την αποζημίωση. Θα πρέπει επίσης να εξεταστούν τα αποτελέσματα που επέφερε στην πρόσβαση των θυμάτων σε αποζημίωση η απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών¹⁵.
4. ΝΑ ΚΑΛΕΣΕΙ τον Eurojust, τον FRA, το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων και το ENVR να εξετάσουν πώς μπορεί να βελτιωθεί η συνεργασία και η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών όσον αφορά τα θύματα εγκλημάτων βίας σε διασυνοριακές υποθέσεις. Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό δίκτυο κατάρτισης δικαστικών και ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την κατάρτιση στον τομέα της επιβολής του νόμου θα μπορούσαν επίσης να συμβάλουν ιδίως στην κατάρτιση των αρμόδιων αρχών.
5. ΝΑ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΕΙ ΣΤΟ ΕΠΑΚΡΟ τα χρηματοδοτικά μέσα της ΕΕ για την προώθηση των δικαιωμάτων των θυμάτων εγκληματικών πράξεων και να διαδώσει ενεργητικά πληροφορίες σχετικά με ευκαιρίες ενωσιακής χρηματοδότησης που αποσκοπούν στη βελτίωση των δικαιωμάτων των θυμάτων στα κράτη μέλη.

¹⁵ ΕΕ L 76 της 22.3.2005, σ. 16.

Τα κράτη μέλη καλούνται:

1. ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΟΥΝ την πλήρη και ορθή μεταφορά και την αποτελεσματική πρακτική εφαρμογή της υφιστάμενης νομοθεσίας της ΕΕ για τα δικαιώματα των θυμάτων.
2. ΝΑ ΕΚΠΛΗΡΩΣΟΥΝ τη δέσμευση για εφαρμογή των μέτρων που συμφωνήθηκαν στα πρόσφατα συμπεράσματα του Συμβουλίου στον τομέα των δικαιωμάτων των θυμάτων.
3. ΝΑ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΟΥΝ ότι οι εθνικές αρχές αποζημίωσης συμμετέχουν, όταν απαιτείται, στην εθνική και διμερή δράση και στις συνεδριάσεις των εθνικών σημείων επαφής ώστε να ενισχυθεί η συνεργασία.
4. ΝΑ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΟΥΝ μια ολοκληρωμένη και ολιστική προσέγγιση όσον αφορά τα δικαιώματα των θυμάτων, στην οποία θα συμμετέχουν όλα τα μέρη που ενδέχεται να έλθουν σε επαφή με θύματα και η οποία θα περιλαμβάνει την πρόσβαση των θυμάτων σε πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματά τους, την υποστήριξη και την προστασία τους, σύμφωνα με τις ατομικές ανάγκες των θυμάτων.
5. ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΟΥΝ ότι υπάρχουν εθνικές πολιτικές αποζημίωσης για την πρόσβαση των θυμάτων σε αποζημίωση και, εάν χρειάζεται, να εκπονήσουν μέτρα για τη βελτίωση της λειτουργίας τους. Η εν λόγω εκπόνηση μπορεί εν μέρει να επικεντρωθεί στη βελτίωση των δυνατοτήτων χρησιμοποίησης νέων τεχνολογιών για την καλύτερη ενημέρωση των θυμάτων σχετικά με την αποζημίωση. Οι πληροφορίες θα πρέπει να είναι διαδραστικές, φιλικές προς τον χρήστη και προσβάσιμες σε όλους τους χρήστες. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο οι σχετικές πληροφορίες να διατίθενται τουλάχιστον στην αγγλική γλώσσα, επιπλέον των εθνικών γλωσσών. Τα κράτη μέλη παροτρύνονται επίσης να αναπτύξουν ηλεκτρονικές υπηρεσίες και εύχρηστα έντυπα για την υποβολή αιτήσεων αποζημίωσης.
6. ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΣΟΥΝ την ευαισθητοποίηση των κρατικών λειτουργών που είναι πιθανό να έλθουν σε επαφή με θύματα ως προς τα συστήματα κρατικής αποζημίωσης, για παράδειγμα με την παροχή κατάρτισης. Επιπλέον, τα κράτη μέλη καλούνται να εξετάσουν κατά πόσον η κατάρτιση σύμφωνα με το άρθρο 25 της οδηγίας για τα δικαιώματα των θυμάτων θα πρέπει επίσης να παρέχεται στις αρχές αποζημίωσης.
7. ΝΑ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΟΥΝ ΣΤΟ ΕΠΑΚΡΟ τα χρηματοδοτικά μέσα της ΕΕ για την προώθηση των δικαιωμάτων των θυμάτων εγκληματικών πράξεων, μεταξύ άλλων, για παράδειγμα, με την ανάπτυξη και τη δημιουργία διαδραστικών και εύχρηστων εθνικών δικτυακών τόπων, τηλεφωνικών γραμμών βοήθειας και κινητών εφαρμογών για τις αρχές αποζημίωσης των κρατών μελών.